

17603.

1661, 9

111

19

21

Q. D. B. V.

EXERCITATIONES. ACADEMICÆ.

AD. IV. LIBROS.

INSTITUTIONUM

IMPERIALIUM.

QVARTUM.

OCTAVAM.

AD. TIT. IV. ET. V. L. II.

PRÆSCITU. AC. PERMISSU.

MAGNIFICI. JCTORUM. ORDINIS.

MODERATORE.

V I R O.

NOBILISS. CONSULTISS. EXCELLENTISS.

DN. BARTHOLOMÆO LEON-

HARDO. SCHVVENDENDORFFERO.

J. U. D. ET. INSTIT. P.P.

IV. EIDUUM. AUGUSTI.

M. DC. LXI.

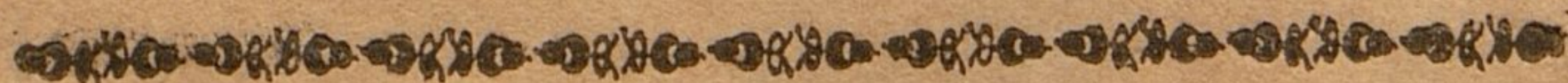
PUBLICÆ. EXAMINANDAM.

SISTIT.

GODOFRIDUS. KRETSCHMAR.

A. ET. R.

H. L. Q. C.

LIPSIÆ.

LITERIS. CHRISTIANI. MICHAELIS.

I. N. J.

Ad

L. II. T. IV. & V.

pr.

1) Manz. l. d. Usufr. n. 5.

2) l. 8. π. d. serv. l. 2. π. d. S. P. R. l. 41. π. d. Alim. Leibar. leg. 3) §. 1. l. d. Usufr. l. 1. 11. cod.

4) l. 78. pr. π. d. Jur. dot.

5) §. 2. l. h. t. c. r. π. de reb.

quæ usu conf. 6) l. 25. π. d. V. S.

7) l. 8. pr. π. d. Reb. Auct.

Jud. poss.

1) §. 1. l. h. t.

2) l. 3. pr. π. h. t.

3) l. 1. §. 2. U- usufr. qm. cav.

4) l. 6. π. h. t. l. 4. π. si usufr.

pet. §. 1. l. h. t.

5) l. 19. π. si u- usufr. leg. l. 6. π. d. uf. ear.

rer. 6) l. 10. π. si u- usufr leg. Diff.

Ant. Fab. 65. Er. pragm. 2.

sti- p. 270.

Servitutibus Realibus succedit Personalis, quæ est Jus ex re alienâ Personæ debitum, & ad eius usum utilitatemque constitutum 1) Ea consistit in usufructu, usu & habitatione. Nam quamvis omnes servitutes, Prædiales degenerare possint in personales 2) non tamen huic Divisioni includi debent, cum plerumque usui fructui simul adhæreant. Ususfructus autem, est Jus alienis rebus utendi fruendi, salvâ rerum substantiâ 3) Hunc vulgò Dd. dividunt in causalem & formalem; Illum jure Domini rei propriæ esse dicunt, hunc alienæ rei jure 4) servitutis; verùm hæc Divisio, cum legibus probari haud poterit, & Imperator de servitute loquutus fuerit, nobis quoque incognita erit. Non obstat l. si à reo 70. §. si reo 2. l. d. fidei. Verius discerpimus eum in Verum & Qs. Ususfructum, ubi hoc interest, quod in Qs. Ususfructu rebus abuti licet, 5) in Vero tantum uti frui. Controvertitur hic num Ususfructus pars Domini sit quod negandum 6) non adversatur l. 4. π. h. t. Nam usufr. in multis casibus, similitudinem & effectum Domini obtinet, cum etiam Ususfructuarius Dominus appelletur 7).

§. 1. Constituitur Ususfr. Verus, qui à Proprietate separationem recipit, vel Ultimâ voluntate, 1) si nempe Testator Testamento, Legato, 2) vel Mortis causa donationibus, 3) Ususfructum reliquerit aut fundum deducto Ususfructu: 4) quæ verba otiosa non sunt; Nam si uni Ususfructus, alteri fundus simpliciter legetur, ambo in usumfr. concurrent. 5) Hic nulla necessaria est Traditio, quia statim legato datur vindicatio 6) nisi alienæ rei Ususfr. fuerit relictus. Vel inter Vivos pactis atque

A

7) §. 1. J. h. t. stipulationibus 7) quibus quasi Traditio conjuncta est: 8) ibi
 1.3. π. eod. quoque Proprietas alienari potest, deducto Usufructu 9) cui re-
 8) l. 3. pr. π. h. t. tentio pro traditione & possessione est 10) Usu deinde ac posses-
 9) l. 28. C. d. sione nostrā veluti Prescriptione 11) In Judiciis familiæ herciscun-
 don. dz, 12) communi dividundo; à Judice quoque interdum uni Usus-
 10) l. 18. C. d. fructus addicitur, alteri proprietas, non tamen, ut in legato,
 Adq. poss. singulis Usufructus permittitur, quemadmodum eundem Patri
 11) l. ult. §. f. in bonis adventitiis 13) liberorum ut & in bonis Emancipato-
 C. d. usufr. rum pro parte Dimidia Lex 14) concedit ac unā peculiare privi-
 12) l. 6. §. 1. π. legium, quod non cogatur finito usufructu rationes reddere,
 h. t. l. 16. §. 1. neque satis dare 15) Q. An etiam Ususfr. feudi filios concessi,
 l. 6. §. 12. π. Patri adquiratur? Neg. quia usufructus ad accipientem feudum
 fam. ercisc. pertinet 16] & feuda maximā ex parte castrensiū vel Qs loco
 13) l. 6. in pr. habeantur. 17) Ita quoq; Donationis à Principe vel Augustā factæ
 C. d. bon. qv. lib. §. 1. l. per Ususfr. filio relinquitur 18]. Cæterum cum Avus Ususfructum
 qv. perf. Patri ex bonis filii debitum per Auth. excipitur C. d. bon. qv. lib.
 14) §. 2. l. per auferre possit, debet ne illud expressè solum fieri, non etiam
 qv. perf. l. 3. C. d. bon. tacite? Hic affirmantes seqvor. Legis præterea indulgentiā Con-
 matern. jux quoq; superstes 19) ad secundas nuptias transiens, usumfru-
 15) d. l. 6. §. 2. ctum in bonis paternis ex successione filiorum prioris matrimo-
 l. ult. §. 4. C. nii sibi ab intestato quaesitis sibi acquirit. Verum matrem, si ex
 d. bon. qv. lib. consensu liberorum nupserit, pœnas hæc evitare posse existimo
 16) 2. F. 23. quia injuria consensu tollitur, & hæc quoq; ratione liberis, juri in
 18) l. 7. C. d. suam gratiam introducto renunciare licet.
 bon. qv. lib. §. 2. Usumfructus in corpore conceditur, 1.) non tantum im-
 19) l. 8. & auth mobili 2) ut in fundo & ædibus, verum etiam mobili 3) nimirum
 uxor. mor- in servis & Jumentis: requiritur autem ut res sit utilis, servitus
 tua C. d. se- enim neq; Personæ neq; Prædio utilis constitui nequit 4] utilitas
 cund. nupt. Nov. 98. c. 1. autem ea, ex mente usufructuarii 5) metienda nec requiritur sin-
 1) §. 1. J. l. 2. gulare aliquod proficuum commodum, inde est, quod etiam sta-
 ff. h. t. tuarum & imaginum atq; numismatum usufr. legari potest: 6)
 2) §. 2. l. h. t. dictis non refragatur l. 8. π. d. serv. ubi servitute constitui non pos-
 add. l. 3. pr. se dicitur, ut pomum decerpere & spatari liceat: loquitur enim
 3π. h. t. ibi Jctus de servitute prædiis debitā, ubi cum prædium ipsum
 1) l. 7. l. 15. §. 3 pro utilitate ænitare habere nequeat, sed ea ex aliorum com-
 l. 28. l. 41. π. h. putatione æstimanda sit, sit ut in servitute prædiali vera non ap-
 2. §. 2. J. l. 27. l. 68. π. eod. putatione æstimanda sit, sit ut in servitute prædiali vera non ap-
 4) l. 15. π. d. putatione æstimanda sit, sit ut in servitute prædiali vera non ap-
 erv. pa-
 5) l. 36. §. d. bon. libert. vid. qv oq; l. 34. π. mand. 6) l. 41. & §. 1. π. d. Usufr. l. 28. π. eod.

parens utilitas adquiratur 7), Jurium autem ususfructus, ut itin-
 ris, viae, constitui non potest: servitus enim servitutis esse non
 potest 8). Nominum tamen Ususfructus legari potest 9) Jure
 recentiori Jurisdictionis quoque Usus & fructum, nimirum
 multas atque poenas relinqui posse ostendit Schneidevvein 10)
 Præterea non solum singularum rerum, sed & omnium bono-
 rum 11) ususfr. relinqui potest. Observandum tamen, ne usu-
 fructu omnium bonorum legato, dodrantis æstimatio succeda-
 tur 12) notandum hic usufructuarium non obligatum esse ad sol-
 vendum æs alienum, sed eo prius detracto, minui Ususfr. 13)
 Ususfructu autem, matri, liberis superstitibus relicto, multi ali-
 menta sa'tim ei præbenda statuunt, verum verior mihi sententia
 affirmantium legitimam liberis deberi pleno Jure 14) ceterorum
 autem bonorum ususfructum matri reliquendum 15). In consti-
 tutione autem ususfructus nihil refert, s. pure s. sub conditione
 fuerit relicto 16) sive pro parte indivisâ sive divisâ 17) & quam-
 vis incorporei nulla videatur esse divisio bene tamen fructus di-
 vidi possunt, quod peculiari ususfr. habet à servitutibus prædia-
 libus, ubi re totâ non pro parte utor, quemadmodum fructus
 pro parte capere possum. Dividuitas autem ususfr. maxime
 spectatur, cum plures in ususfr. concurrunt ut recte monet Hil-
 ligerus 18) exemplû potest esse usurarius, tantum fructuum colli-
 gens, quantum usui quotidiano sufficiunt reliquis proprietatis
 Domino relicto 19). Num autem ususfr. relinqui possit, detra-
 cto usu quaeritur? Omnino*) Tunc eos ususfr. fructus percipit,
 quos usurarius re ad usum quodiam utens; reliquit super-
 fluos.*

L. pen. de Usu-
 fr. ear. rer. l.
 3. p. d. aqv.
 quot. & æstiv.
 l. 16. f. i. w.
 qv od vi aut
 clam.
 7) vid. l. 5. in f.
 l. 6. p. d. serv.
 rust.
 8) l. 1. p. d. us.
 leg.
 9) l. 3. p. d. U-
 sufr. ear. rer.
 10) ad §. 2. l.
 h. t. add. Vm.
 eod.
 11) l. 29. l. 31.
 f. 2. ff. h. t.
 12) d. l. 34. inf.
 l. 29. p. h. t.
 13) l. 69. p. ad
 l. Falc. f. p. d.
 usufr. leg.
 14) Nov. 18.
 c. 3.
 15) l. 37. p. d.
 Usufr. leg.
 16) l. 9. §. 4.
 w. ad exhib. l.
 16. p. qv. mod
 usufr. fin.
 17) l. 5. §. 5. w.
 h. t. l. i. §. 9.
 w. ad L. Falc.
 18) ap. Donel
 10. 24. a.
 19) §. 1. l. d.
 usu & Hab.
 l. 12. p. cod.
 20) l. 69. w. ad
 L. Falc.
 21) §. 2. l. h. t.
 l. 2. §. 1. w. d.
 usufr. ear. rer
 22) §. 2. l. h. t.

A 2

de

23) 2. 2.

detur, quemadmodum apud 23) Cornelium Nepotem pecunia interire dicitur. Vestimenta vero proprie non consumuntur

24) ad §. 2. l. h. t. vid. l. 15. §. 4. h. t. l. 9. §. pen. usufr. qm. cav.

usu sed deteruntur, ut Tribonianus Erroris à Vinnio atque Cujacio arguatur 24). Cum itaque de Essentiâ Quali ususfr. sit, ut re

25) io. 4. 8. b. 26) l. 11. p. d. usufr. ear. rer

abutatur, dicendum ne vestimentorum magis Verum, quam Quali usumfr. esse? Ita vult Donellus 25) qui æque jumenta, servos, naves, usu minui probat, eorum tamen verum usumfr. esse, ac in

§. 2. metonymicè vestimenta pro earum materiâ sumi cujus quasi ususfr. utiliter constituitur 26) Verum Negativa magis arridet,

cum talis abusus servorum, navium non sit, qualis vestimentorum, quæ facile atteri posse atq; consumi ipsa experientia probat.

Adversari hisce videtur l. 15. §. 3. l. 9. §. pen. p. d. usufr. ear. rer. loquuntur autem textus illi de eo casu, ubi testator usumfr. vesti-

27) l. 19. §. 5. p. d. usufr.

menti, non ut quantitatis, sed ut corporum legavit, eumque inde non Qs. sed verum Usufr. esse concedendū est, ut usufructuarius

cavere teneatur, se usurum fruiturum boni Viri Arbitratu, & ipsas quandoq; vestes restitutum. Num autem vestes locare possit,

dubitatum olim fuit, affirmat id Ulpianus 27) si scenicæ vestes sint, vel aulaei vel alterius apparatus.

Qs. Ususfructus æque ac vetus tam ultimâ voluntate quam inter vivos constituitur: Non tamen ideo in mutuum aut Donationem degenerat. Mutuum enim in iis solum consistit, quæ fun-

28) l. 2. §. 1. p. d. Reb. cred.

tionem suscipiunt 28) Qs. Usufructum verò etiam in iis quæ fungibiles non sunt consistere jam dictum. Similis huic Differen-

29) §. 9. l. d. usufr.

tia est, quod in usufr. estimationem rerum restituere sufficit 29) non ita in mutuo. Dein mutuum non morte & capitis Deminutione finitur quemadmodum usufr. & tandem in mutuo cau-

sionem nullam præstare cogitur, quemadmodum usufructuarius. A Donatione autem immane quantum discrepare vel ea differ-

entia ostendit, quod qui qs. usumfr. habet, de eâ re restituenda teneatur, in donatione autem ad nihil reddendum obligemur.

30) l. 63. p. h. l. 72. p. cod.

Usufructum is solum concedere potest, qui verus Rei Dominus 30) quamvis per se usumfr. non habeat, nec refert hic quod

31) l. 54. l. 120 p. d. V. S.

alteri nos concedere non posse, in Jure nostro dicatur, quod ipsi non habemus; 31) Nam licet usufr. formaliter Domino non

competat, tamen virtualiter. Hoc autem Jus ad Emphyteutiam quoq;

quoq;

quoque ac superficiariam extenditur 32) quorum jus plenius quam fructuari cum & civiliter 33) possideat Ita quoque vasallus usumfr. in re feudali constituere potest 34) is tamen, feudo ad Dominum reverso extingvitur.

32) l. 1. §. 6. π. de superf.
33) l. 15. π. qv. fatisd. cog.
34) c. un. 2. F. 8.

Antequam autem, cui ususfr. constitutus, eum accipiat, cavere debet, se Vsurum boni Viri arbitrato, & cum Vsurfr. ad se pertinere desinet, restitutum quod inde 35) ex stabit Et hęc fatisdatio datis fidejussoribus 36) pręstanda, quę tamen cum in favorem heredis introducta sit, remitti potest ab herede, usufr. inter vivos constituto; non a testatore quia testator, juri, in alterius favorem introducto, renunciare 37) nequit si autem Vsurfructuarius ob paupertatem vel aliam difficultatem fidejussores invenire nequeat, ad cautionem Juratoriam cogendus non est 38). In Qs. Vsurfr. cavendum Vsurfructuario, se Vsurfructu finito restitutum, vel rem, vel aestimationem 39). Cautio vero non solum Domino fundi pręstanda, sed etiam Emphyteutę ac superficiario 40) Si duobus vero conjunctim Vsurfr. legatus sit, & in vicem sibi cavere debent 41), & heredi, in casum illum, si ad socios non pertinebit Vsurfr. eos se heredi reddituros. Si vero Cajus rogatus sit Titio Vsumfr. restituere, non Cajo, sed heredi cavendum, nisi spes sit ad Cajum Vsumfr. venturum 42) Et hęc Cautio quoque obtinet, si Vsurfr. Vsurcapione, vel Tutitione Prętoris acquisitus fuerit 43) Nam ea adeo necessaria, ut si omissa, Vsurfructuarius non solum Actionem pro consequendo Vsurfr. competentem utiliter instituere non possit 44) sed Domino etiam usufructuarię re traditę, & cautionem & rem ipsam condicere liceat 45) Exceptio est si usufr. pure, proprietas sub conditione legata sit, ubi Cautionem hanc remittendam esse 46) Pomponius ait. Debetur, s. Dies, Vsurfr. relicti, cedit, ab Aditę 47) hereditate, non a mortis tempore uti aliorum legatorum, ubi legatarius statim rei Dominus efficitur 48) nec momento Domini, penes heredem est 49) Ratio assignatur hęc, quod Vsurfr non ante deberi, quam peti possit, cum in facto consistat; sine Personę enim in quę fundetur subsistere nequit. Si autem Vsur-

35) l. 1. pr. & §. 6. π. usufr. qm. cav.
36) l. 1. π. qv. fatisd. cog. l. 4. §. 5. π. si qv. caut. Jud. l. 13 pr. π. d. usufr
37) ob rationem l. 51 Cod. Episc. & Cler
38) §. 2. l. h. t. l. 13. pr. π. l. 4. C. eod. arg. l. 114. §. 12. π. d. Leg. 1.
39) §. 2. l. d. Vsurfr. l. 6. π. h. t.
40) l. 1. pr. π. qv. mod. usufr. am.
41) l. 8. π. Vsurfr. qm. cav.
42) l. 9. pr. π. Vsurfr. qm. cav.
43) l. 9. §. 1. π. h. t. l. 29. π. de usufr. leg.
44) l. 13. pr. π. d. usufr. l. 6. pr. §. 1. ut in poss. leg. nom.
45) l. 7. pr. π. d. leg. 2. l. 64.

A 3

usufr. qm. cav. 45) l. 9. §. 2. usufr. qm. cav. 47) l. un. §. 2. ff. h. t. 48) l. 80. π. d. leg. 2. l. 64. in f. π. d. furt. l. 3. §. 2. π. d. leg. 3. 49) l. 9. §. 5. π. d. pecul.

o) l. un. §. 3. fr. ex die legatus sit, dies non cedit nisi cum & venerit 50). Si au-
 & seq. qv. dies tem in dies menses atque annos legatus sit, non semel cedit, sed
 usufr. l. 2. q. per tempora adjecta 51) Et hoc Jus ad usum quoque atque Habi-
 dies legat. tationem extendendum est 52).
 51) d. l. un. pr. Acquisito ita usufr., re illâ uti atque frui potest, omnesque
 add. l. 1. §. ult fructus & emolumenta, tam civilia, quam naturalia percipere;
 qv. mod. usus fr. am. 53) Modus tamen, si additus sit, observandus est, qualis casus,
 52) l. 2. π. qv. si jure eretæ eximendæ, figulinæ excercendæ, relicto, tantum
 dies leg. usufr. sumere liceat, quantum ad vasa conficienda 54) venit. Ce-
 53) l. 1. l. 7. 9. 10 terum ad usufructuarium, accessiones quoque rei usufructuariz
 l. 62. π. h. t. spectant 55) Insulæ tamen juxta fundum natæ usufructum
 54) l. 5. l. 6. π. non habet. Illius enim proprium quasi usufructum esse,
 d. serv. rust. separatumque ab usufr. fundi, Pegasus scripsit. Thesaurus au-
 55) l. 9. §. 2. 4. tem in fundo fructuario repertus, ad quem pertinebit? Dimidia
 π. d. usufr. certe ad usufructuarium altera ad Proprietarium 56]. Et
 56) l. 63. π. d. thesauros 40 harum plerumque rerum ususfr. in abusu consistit aliarum vero
 A. R. D. §. I. d. R. D. in usu saltim. quemadmodum arborum frugiferarum atque glan-
 57) l. 11. l. 13. dium fructus tantum percipere licet, ipsas autem succidere pla-
 §. 4. π. d. u- ne vetitum 57] In sylva cædua h. e. quæ succisa rursus ex stirpi-
 usufr. bus s. radicibus renascitur 58] Patris familias consuetudo spe-
 58) l. 30. π. d. ctanda, quot nimirum arbores cedere solitus fuerit 59] non opus
 V. S. tamen ut eo usufructuarius utatur modo, quo Paterf. inde illi
 59) l. 9. §. ult. arbores vendere licitum putant, quamvis id Dominus non fece-
 π. d. usufr. rit. Proprietarii autem sunt, arbores evulsæ, & vi ventorum de-
 60) l. 12. pi. jectæ, detractis tamen, quæ ad villæ restaurationē necessariæ 60)
 π. eod. alias enim si totus ager, hunc casum passus esset, usufructuarius
 61) l. 9. π. l. 62 omnes arbores ferret. Non solum autem sylvæ in fructu sunt,
 π. h. t. l. 22. π. sed etiam venationes, si Domino fundi peculiare Jus alios ar-
 d. instr. l. in- cendi fuerit 61] non obstat l. 26. π. d. usur. Ibi enim de Jure Gen-
 str. leg. tium sermo est, quo venatio omnibus libera. Circa acquisitio-
 62) l. 13. π. h. t. nem fructuum quæstio ad huc excutienda venit, num usufr. cau-
 vid. Wissenb. tione nondum præstitâ, fructus percipiat? Neg. 62) Non solum
 7. 19. 29. autem usufructuarius ipse colligere debet, sed eos per alios, uti
 63) l. 12. §. 2. servos, aut liberos percipere potest 63) Nam, uti quoq; atque frui
 h. t. videtur, si alius ejus absentis negotium gerens, usufr. aliî lo-
 64) l. 12. §. 3. cet 64) Præterea liberum ei, rem usufructariam vendere, loca-
 π. h. t. ult. π. d. p erre, donare 65], in dotem dare 66] oppignorare 67] etiam invito
 65) l. 12 §. 2. l. 13. l. 38. 39. 40 & com. rei vend, 66) l. 57. π. sol. matr. l. 16. l. 78. ff. d. Jur. dot. 67) l. 67 π. h. t.

domino servitutem tamen interponere non potest 68] nec Do-
 minus proprietatis usufructuario consentiente 69] Servitutem
 autem fundo debitam, vindicare usufr. licet 70] Idem quoque
 usumfr. ab eo qui opus novum facit, vindicare potest, quamvis
 non suo sed procuratorio nomine 71. Ne autem qui commodum
 sentit in commodo careat, cogitur rei usufructuario conservare
 substantiam 72] Aedes enim reficere 73] arbores demortuis sub-
 stituere 74] aqueductus & fossas purgare 75] cogitur. Dicta
 autem cum grano salis accipienda sunt, aedes enim modicis tan-
 tum sumptibus servasse sufficit 76] Atque sic de aedibus vetusta-
 te collapsis, de arboribus tempestate dejectis, de ovibus vi ex-
 ternâ amissis non tenetur 77] & generaliter de damno nullo, rei
 usufructuariæ ab externo illato 78] De servitute autem amissâ 79],
 ac Usucapione suâ culpâ, impletâ 80], conveniri potest; quemad-
 modum tributorum quoque exolvendorum onus ei incumbit
 81] quamvis defuncto fructuario, ad proprietarium fructus per-
 veniant 82] quæ sententia iniquissima visa Cujacio.

3. Ne autem in universum inutiles essent Proprietates semper
 abscedente usufr. placuit Imperatori eum certis modis extin-
 gui, & ad proprietatem reverti 1]. Hoc autem fit morte usufru-
 ctuarii 2), Capitis Diminutione 3) Maximâ & Mediâ 4) si filius au-
 tem morte naturali vel civili extinctus sit, in Patris Personam
 transire usumfr. verius est 5) Queritur hic an Pater confiscatis bo-
 nis filii usumfr. retineat? Arridet affirmatio: est enim textus, qui
 nec proprietatem hoc casu filio adimi probat 6) idemque nec
 peculium filii familiâs adventitium in confiscationem bonorum
 venire asserit. Tandem controvertitur, si, usumfr. ad heredem
 transire debere, agatur, num is ad omnes transeat? Puto eum
 tantum ad primum venire non ad posteriores 7) In finiendo tan-
 dem usufr. singulare ad hoc notandum, Ecclesiam & totum Col-
 legium centum demum annorum spatio mori, & capite minui
 censeri 8) Præterea finitur ususfr. Rei Interitu aut mutatione

68) l. 6. pr. π.
 com. præd. l.
 15. §. 7. π. d. u-
 usufr.
 69) l. 15. §. f. l.
 seqv. π. d. u-
 usufr. l. 2. d. op.
 nov. nunt.
 70) l. un §. 4
 π. d. rem. ob-
 stare videtur
 l. 1 pr. π. si u-
 usufr. per.
 71) l. 1. §. f. π.
 d. Op. Nov.
 nunt.
 72) l. 7. §. 2. 3
 l. 6. 4. π. l. 7. C.
 h. t.
 73) l. 6. 4. seqq
 π. l. 9. C. d. u-
 usufr. l. 7. §. 2.
 seqq. π. eod.
 74) l. 18. π.
 h. t.
 75) l. 13. §. 2.
 in f. π. eod.
 76) l. 7. §. 2.
 π. eod.
 77) l. 59. π. de
 usufr.
 79) l. 15 §. 7.
 π. d. usufr.
 80) l. 2. π. u-
 usufr. qm. cav.
 81) l. 52. π. d.
 usufr.
 82) l. 12 §. f.
 d. t. qv. m. u-
 usufr. 3 §. 2.
 pen. C. d. u-
 lev. controv.
 21. ff. qv. m.

usufr. am. l. 8. π. d. annuis leg. §. 36. l. d. Rer. Divis. & ib. Comm. Vin. 1) §. 1. l. d. π. eod. 2) §. 3. l. d. usufr. l. 1. pr. π. h. t. 3) §. 3. l. d. usufr. l. 1. pr. π. h. t. 4) l. usufr. 5) l. f. C. h. t. 6) l. 3. C. d. bon. dam. de hac & seqq. qvæst. vid. Fachin. c. 47. 48. seqv. 7) l. 14. C. h. t. Schneidevv. ad §. 1. l. h. t. 8) l. 56. ff. d. usufr. l. usufr. am. l. 13. C. de S. S. Eccles.

9) §. 3. l. d. u- totali 9). Remissione Domino Proprietatis 10) nam cedendo ex-
 fustr. l. 23. seq. transeo nihil agitur, id est: Ususfr. in priori causa 11) manet si vero
 ff. h. t. l. 5 §. 2. legitimo tandem modo extinctus fuerit ususfr. ad proprietarium
 & 3. ff. eod. redit, quo de Pomponius loquitur l. 66. ff. d. donat. Cessio enim
 non cbit. l. 10 nuda nullius momenti est 12). Tandem Consolidatione, cum
 ff. qv. mod. u- susfr. am. proprietate 13), ac Non utendo per modum & tempus 14) quod
 10) §. 3. l. d. u- tempus est inter presentes decem añorum, inter absentes viginti
 fustr. l. 66. ff. 15) Qs. ususfr. autem non aliter quam morte & capitis diminu-
 d. Jur. dot. tione 16) finitur.
 11) arg. pr. J. §. 4. Finitus Ususfr. ad proprietatem redit, ac Dominus incipit
 qu. man. lic. plenam habere potestatem 1) Verum si plures in usufructu lega-
 12) c. 52. d. R. J. in VI. to, conjuncti sint, ad socios is, Jure adcrendi venit 2) Quod est
 13) d. §. 2. l. 17. & 27. ff. h. t. Jus habendi partem ejus qui concurrat vel concurrere desit 3) ubi
 14) §. 3. l. d. u hoc peculiare est, quod ususfr. non usufructui accedit, ut proprie-
 fustr. l. 20. 25. tas proprietati, sed Personæ usufructuarii 4) inde ei qui partem
 h. t. non agnovit, aut amisit, accrescit 5). Locum autem regulariter Jus
 15) l. pen. C. d. adcrendi habet, quoties pluribus legatariis, cuique in soli-
 serv. & aq. l. f. dum ususfr. legatus est 6) quia quotidie constituitur & legatur:
 C. d. long. nam si singulis, ab heredibus singulis ususfr. legatus sit, usufru-
 temp. præscr. 16) §. 2. l. h. t. ctuarii separati videntur, & inter eos non est Jus adcrendi 7)
 l. 9. l. 10. 12. d. Nonne autem si usumfr. quotidie constitui dicimus, ususfr. sim-
 usufr. ear. rer. pliciter legatus confunditur cum eo in dies singulos relicto 8) Mi-
 qv. usu cõsu. nimè, rectè enim Donellus 9) distinguit, num testatori, aperte aut
 1) §. f. J. d. utufr. tacite usumfr. relinquere placuerit. Atrox adhuc controversia
 2) l. 1. pr. §. 3. est, num verbis Conjuncti gaudeant Jure adcrendi? Facio
 ff. d. usufr. cum affirmantibus 10). Obj. l. 66. ff. d. her. Inst. illic altero ver-
 adcr. bis conjunctorum cessante, admittitur re conjunctus. Sed eos
 3) l. un. §. 12. testatorem non tam conjunxisse, quam celerius dixisse, & quasi
 ff. d. Cad toll. 4) l. 33. §. 1. ff. disjunctis, finalia verba probant. Non difficilior quæstio est,
 d. usufr. l. 10. An inter Dominos Jus adcrendi sit, quorum communi servo
 ff. d. usufr. ususfr. legatus? Affirmo cum Juliano in l. 1. §. 1. de usufr. accrese.
 adcr. non contrarius huic Celsus in l. 20. de leg. 2. 11).
 5) d. l. 10. De usufr. proditæ sunt Actiones Confessoria & Negatoria 12)
 6) l. 3. pr. ff. h. Illa datur usufructuario 13) hæc vero Domino proprietatis, qui
 t. l. 80. d. leg. 3 fundi sui libertatem adstruit 14).
 7) l. pen. ff. h. t.
 8) l. 1. ff. qv. dies usufr. 9) l. 23. b. 10) l. 16. §. f. ff. d. leg. 1. l. 89. ff. d. leg. 3. l. 6. & 7. ff. d. reb.
 dub. 11) vid. l. 1. §. 4. l. 9. ff. d. stip. serv. 12) §. 2. l. d. act. 13) l. pen. ff. si usufr. pet. 14) l. 7.
 l. 12. l. pen. §. ult. l. 6. §. 1. si serv. vind.

Ad

Ad T. V.

Secunda species, servitutis Personalis, est usus, qui est Jus ut
 erendi alienis rebus, salvâ earum substantiâ 1) & quidem ad usum
 saltim, & necessitatem quotidianam Distinguitur ab usufr. quod
 ibi re uti frui liceat 2) usus vero ea tantum, quæ ad victum perti-
 nent, suppeditet & 3) ut pomis, floribus, scæno ad usum quodidia-
 nam uti, ministeria servorum ipse solum usurpare, & modicum
 lactis retinere liceat 4) reliqua vero Domino proprietatis relin-
 quere cogatur 5) Constituitur is, illis ipsis modis quibus usufr. 6)
 hoc interest, quod usufr. pro parte constitui & amitti possit usus
 von item 7).

§. 5. Habitatio tertia servitutum Personalium species, est Jus
 alienas ædes in habitandi. Hanc ut & operas servorum non bene
 Donellus usufr. species statuit, munitus l. 13. C. d. usufr. ac deiu
 l. 3. & 4 d. Oper. serv. Nam eam proprium aliquot & ab usu &
 usufr. seperatum Jus esse, Imperator dicit 1) Et est ea plenior
 usu, dnm & aliis concedi potest. Differt hæc ab Usu Ædium,
 quod ille non ut endo & capitis deminutione amittitur, Habi-
 tatio neutro 2) illorum. Locare quoque alii non possumus usum
 ædium, uti Habitationem. Hanc prior Differentia ab usufr.
 quoque 3) sejungit alias enim similis & usufr. & Habitationis
 Constitutio atque finis est 4) Finimus hinc Exercitatio-
 nem nostram, ascriptâ,

SOLI DEO GLORIA.

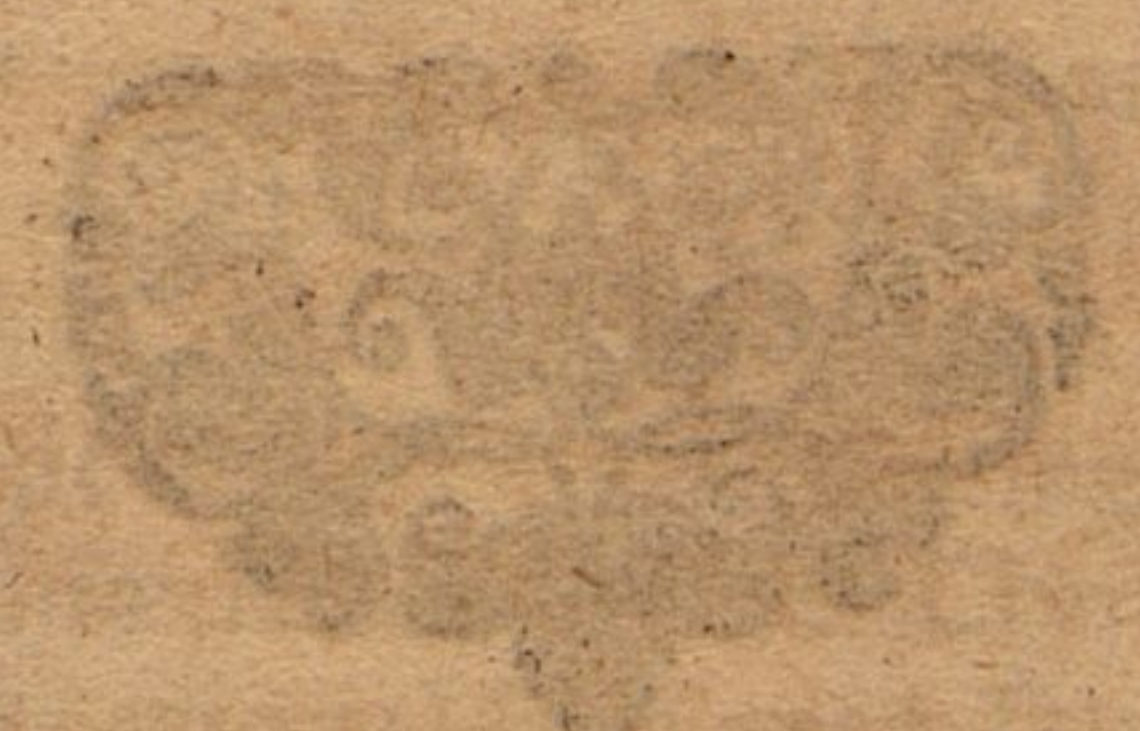

1) l. 2. π. de usu & Hab.
 2) l. 2. pr. ff. h. t.
 3) §. 1. J. h. t. l. 12. pr. & §. 1. π. eod.
 4) §. 1. 3. 4. J. h. t.
 5) §. 1. J. l. 12. π. h. t.
 6) pr. l. h. t. l. 3. S. ult. π. d. usufr. l. 1. ff. h. t.
 7) l. 5. π. de usufr. l. 19. π. h. t.
 1) §. pen. l. h. t. l. 13. C. d. usufr. l. 5. π. usufr. qm. cav l. 2. ff. d. usu & usufr. leg. l. 2. π. d. Oper. serv.
 2) l. 10. pr. ff. eod.
 3) d. l. 10.
 4) l. 13. C. d. usufr. d. l. 10. π. h. t.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

SOMI DEO GLORIA

Leipzig, Diss., 1660/61

ULB Halle 3
005 021 650

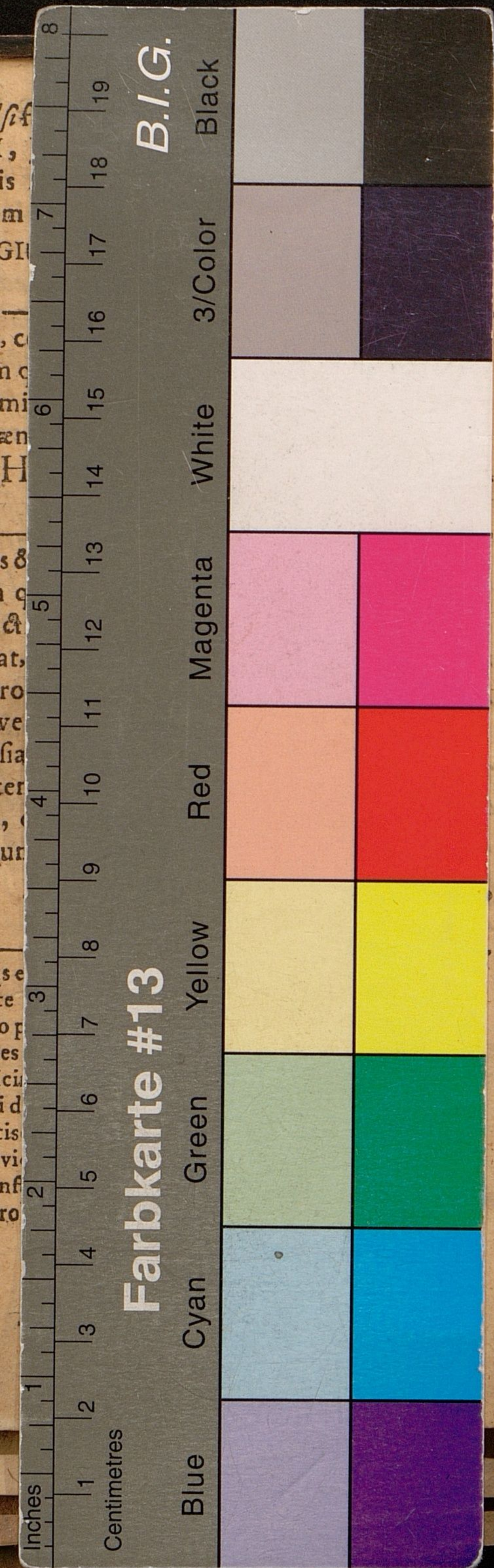

SB

VD77

17603.

1661, 9

143
147

19
21

Q. D. B. V.
EXERCITATIONES. ACADEMICÆ.
AD. IV. LIBROS.

INSTITUTIONUM IMPERIALIUM.

QVARTAM.
OCTAVAM.
AD. TIT. IV. ET. V. L. II.
PRÆSCITU. AC. PERMISSU.
MAGNIFICI. JCTORUM. ORDINIS.
MODERATORE.

V I R O.

NOBILISS. CONSULTISS. EXCELLENTISS.

DN. BARTHOLOMÆO LEON-
HARDO. SCHVVENDORFFERO.

J. U. D. ET. INSTIT. P.P.

IV. EIDUM. AUGUSTI.

M. DC. LXI.

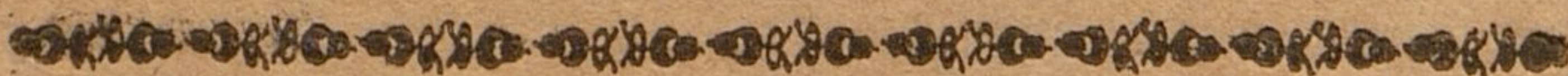
PUBLICÆ. EXAMINANDAM.

SISTIT.

GODOFRIDUS. KRETSCHMAR.

A. ET. R.

H. L. Q. C.

LIPSIÆ.

LITERIS. CHRISTIANI. MICHAELIS.

